

גיליון 237

חשב

כיוון

אדר-ניסן תשע"ז מרץ 2017

המגזין לאגודה הוותיק ברעננה

"תן לאדם מסיכה
והוא יגיד לך את
האמת"

(אוסקר ווילד)

תמי קידור 5-4 תלויים בדבר 7-6 לא רק פורים 8-9

מדורים קבועים: ספר - סרט - אופנה - טיול - טכנולוגיה - עברית - בישול - תזונה - טריוויה - תשבץ

קריסת בתי האבות הסיעודיים

מאת: מאיר חוטקובסקי

בדיון חירום שנערך בחודש שעבר בוועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת, מצטיירת תמונה עגומה עד מאוד על מצבם של הקשישים בבתי האבות הסיעודיים. חוסר בעובדים בבתי האבות גורם להזנחה, אלימות והתעללות הגובלים בעבירות פליליות. יו"ר הוועדה, ח"כ **אלי אלאוף**, הכריז כי יש "לעשות הכול כדי להתיר לעובדים זרים לעבוד בבתי האבות כפתרון למצוקת כוח האדם". מנכ"ל משרד הבריאות, **משה בר סימן טוב**, אמר: "הזדקנות האוכלוסייה היא משימה אדירה, ואנחנו לא באמת נערכים אליה עם תפישה לאומית רחבה".

ח"כ איציק שמולי תיאר את בתי האבות כמכלאות וציין כי "המקומות האלה צריכים להיסגר. היה אמור להיות פה פיקוח שקרס ולא ביצע את תפקידו כמו שצריך". (בקרוב תתפרסם במגזין כתבת תחקיר בנושא מצבם הקשה והעגום של הקשישים בבתי האבות הסיעודיים).

meir-ch@bezeqint.net

שולחן עורך

מאת: מלכה מהולל

עדיף להיות עשירים

מיום שנולדו ילדיי, לפני פחות או יותר שלושים שנה, השתדלתי יחד עם בן זוגי, לחנך אותם על פי אמות המידה הערכיים שגם אנחנו גדלנו על פיהם, קרי: עשיית טוב, גילוי רגישות ואכפתיות לאחר, רוחב לב, צדק, אהבת האדם והארץ, סיפוק עצמי ורווחה. לו הייתי מתחילה היום מהתחלה הייתי עושה הכול הפוך: קודם כל תדאגו להיות עשירים. הכי חשוב להיות עשירים. נשמע נורא, אבל בהחלט חיוני.

סדרת הכתבות של אריאלה שטרנברג בעיתון "דיעות אחרונות", המתארת את המציאות המזעזעת במחלקות הסיעודיות בבתי האבות ברחבי הארץ, אינה בגדר חדשות. המצב הזה ידוע כבר שנים רבות, אלא שמדי פעם מישהו מפנה אליו זרקור גדול, וכולם מצקצקים בלשונם ואומרים: "כמה נורא", ואז או שנגמרות הסוללות של הזרקור או שמשהו חדש תופס את תשומת לב הציבור והממסד, והזקנים בבתי האבות הללו ממשיכים לסבול מאלימות פיזית ומילולית, מהזנחה מכמירת לב, ומקשירות סדיסטיות המשאירות צלקות בגופם כמו גם בנפשם.

אבל למי אכפת? הרי לבעלי הממון זה לא יכול לקרות. אלה יכולים לוותר על החוב שהמדינה חייבת להם, לשכור שירותי סיעוד פרטיים, לממן מכיסם כל עזרה אפשרית על מנת שיוכלו לסבול קצת פחות. זה לא שמצבם הפיסי בהכרח טוב יותר, זה שהכסף מאפשר להם לשמור על צלם אנוש.

וזה לא שהקשישים האומללים, חלילה, לא שילמו מיסים כל חייהם למדינה, לביטוח לאומי, לקופות החולים, לחברות הביטוח. זה לא שהם לא מילאו את חובותיהם האזרחיות האחרות כמו שירות בצבא, זה לא שהם לא אזרחים שווי זכויות במדינה שנחשבת מדינה סוציאלית האמונה על שמירת הזכות הבסיסית של אזרחיה לחיים ברמה סבירה.

זה לא זה. זה רק שלאף אחד לא ממש אכפת (חוץ מאשר לח"כ איציק שמולי).

רק רעש ציבורי בלתי פוסק יכול להביא לשינוי, אבל אנחנו עדיין לא שם. לכן עדיף, בינתיים, להיות עשיר.

Mehulal2@netvision.net.il

+ / - פלוס מינוס

מינוס

בעיה תחבורתית: חוסר התייחסות הנבחרים לתושבים

תקווה חלבי היא אזרחית ותיקה, תושבת רעננה מזה 35 שנים. מזה 17 שנים היא מתגוררת בשכונת 2005 ואין ברשותה רכב. כדי לערוך את קניותיה היא נאלצת לכתת רגליה כחצי קילומטר עד לתחנת האוטובוס הקרובה. קשה לה. בצר לה פנתה לגורמים המתאימים בעירייה, ואולם כל מענה לא התקבל.

מערכת "כיוון חדש" פנתה לדובר העירייה **יעוז סבר** והוא השיב כי אכן נעשתה פנייה של התושבת וכי אין זה נכון שלא נשלח לה מענה. מוסיף דובר העירייה וכותב: "נושא תחנות האוטובוס בשכונת 2005 הוא באחריותה של חברת האוטובוסים". תקווה חלבי פנתה לחברת "מטרופולין" וזו השיבה: "הליך אישור והתקנת תחנת אוטובוס נמצא באחריות וועדת התנועה ברשות המקומית... אשר על כן, תוכלי להעביר פנייתך לרשות המקומית כדי שתבחן את הצבת התחנה המבוקשת". האם יש יותר ברור מזה!?

בתחילת החודש שעבר העבירה מערכת העיתון את תשובת חברת מטרופולין לדובר העירייה **יעוז סבר** עם העתקים לראש העיר וסגניתו, ועד להורדת העיתון לדפוס לא התקבלה כל התייחסות לנושא. התעמרות או זלזול? בשני המקרים מינוס בריבוע.

ועוד מינוס

מזה חודשיים שאין בית קולנוע ברעננה, ואין צופה את העתיד.

עורכת ראשית: מלכה מהולל

עורכת לשונית: לאה הראל

חברי המערכת: נילי אפלבוים, אביבה אסיא, בלומה בינשטוק, שלמה בינשטוק, נח הורניק, יהודית הלפר, ברכה ויסברט, מאיר חוטקובסקי, עוזי מנור, לאה קליין, אורה צרויה, אביבה קניג, רות רסין.

צלם המערכת: מוטי בן-ארויה

כתובת המערכת: רח' ההגנה 114 רעננה, מיקוד 4331125

טלפון: 09-7747041, פקס: 09-7729320

המו"ל: העמותה למען האזרח הוותיק ברעננה

מודעות לפרסום: זכות מרים נייד: 052-2546043

גרפיקה: מנדל עיצוב והפקות דפוס (אנה קירי)

תגובות לכתבות בעיתון ניתן לשלוח לכל אחד מחברי המערכת ראה מייל בתחתית הכתבות.

תמונת שער: פורים בירושלים
צילמה: מלכה מהולל

ורדה פרלמן

* מאת: לאה קליין

"חיי מתחלקים לשניים: עד שהכרתי את ורדה ומאז שהכרתי את ורדה", כך אמר אחד מהעולים החדשים שהשתתף במסיבת יום ההולדת ה-70 שנערכה לוורדה פרלמן.

"ניפגש במשרדי", אומרת לי ורדה כשביקשתי לראינה. "את עובדת עדיין?" שאלתיה. "כן. יש לי משרד עצמאי לייעוץ מס".

"נולדתי במוסקבה בשנת 1946", היא אומרת, "אבל תציני שזה היה ב-31 בדצמבר – זה חשוב! זה היום האחרון של השנה, לא רוצה שיעשו אותי יותר זקנה", היא מחייכת וממשיכה: "אבי לא אהב ללכת לרופאים, כשהיה זקן הלכתי איתו לרופא והוא התלונן בפניו שכואב לו קצת פה וקצת שם". "מצטער", אמר לו הרופא "אינני יכול לעשות אותך יותר צעיר." ובא ענה לו "העיקר שלא תעשה אותי יותר זקן".

ורדה נשואה לאורי פרלמן, להם שני בנים, בת ושמונה נכדים.

ממוסקבה עד רעננה? דרך ארוכה.

"הגעתי לארץ רק עם אימא ואחי כי אבא עדיין לא קיבל את הוויזה לעלייה ארצה. הגענו לנאמולי ומשם באינייה 'ירושלים' עד ישראל, בים סוער בלי אבא, סבא וסבתא שהיינו קשורים אליהם מאוד. כשהגענו לארץ הסבירו לנו שהגענו לעיר גדולה. מבעד לחלונות האוטובוס ראינו רק חושך וריק. בירידה מהאוטובוס ראתה אימא ערבי עם כאפייה ושמלה ונבהלה מאוד. הסתר שהגענו ממוסקבה לשיכון ד' בבאר-שבע. לא היה חשמל ומים, והשירותים היו בחצר. משם, ביזמתה של אימא, עברנו לקיבוץ משמרות. הסתגלנו מהר לחברה. אבא הגיע ועברנו לגור בפרדס-חנה. הוא הביא מטען ופסנתר שלא יכולנו להכניסו הביתה בגלל הדלת הצרה והיינו צריכים למכרו".

היכן למדת?

"לאחר בית הספר התיכון למדתי הוראה בסמינר 'תלפיות' ולאחר מכן היסטוריה וספרות באוניברסיטת בר-אילן, שם הכרתי את אורי בעלי. עבדתי בהוראה בחדרה. לרעננה הגעתי בעקבות נישואיי לאורי שמשפחתו מוותיקי רעננה".

ותחילת דרככם ברעננה?

"חיפשתי עבודה זמנית עד שנת הלימודים ונכנסתי לעבוד במשרד רואי חשבון. למדתי ייעוץ מס. עבדתי כשכירה עד שהגעתי למשרד עצמאי ואני רואה זאת כיד השם".

ורדה ואורי מנהלים אורח חיים דתי.

את ואורי ידועים ברעננה בהתנדבותכם ועזרתכם לאנשים רבים.

"ב-1989 התחילו להגיע עולים מברית-המועצות לרעננה והקדשתי מזמני לטיפול בהם. הלכתי איתם ועם ילדיהם לקניות לבית-הספר, ארגנתי להם פסיכולוגים במימון העירייה. כן עשינו להם סדנאות שיתרגלו למצב כי נוצר מצב, שהילדים למדו מהר עברית והחלו לנהל את חיי הוריהם שאיבדו את סמכותם. ליוונו גם את נוער 'נעל"ה".

מאיפה הכוח והזמן?

"זו לא שאלה של כוח וזמן, זו שאלה של רצון. כך גם היו אבותיי ואבות אבותיי שהיו מסורים לקהילה ולפרט. עזרתי גם לרבנים הראשיים של רעננה בהוכחת היהדות של חלק מהעולים. פיתחתי שיטה להוכחת יהדות על סמך תמונות עבר ומסמכים. עזרתי למשפחות רבות בגיור. ליוויתי את המשפחות עד החתונה ואני ממשיכה להיות איתם בקשר. בפסח עזרנו למשפחות שבגלל הבושה לא היו רשומות ברווחה. שמנו להם מעטפה עם כסף ליד הדלת. הם לא ידעו מהיכן הכסף בא".

"זמנו לבני הנוער טכסי בר-מצווה ולתינוקות ברית מילה. עזרנו בבתי חולים ובבתי קברות".

קראתי את הספר 'בחן ובחסד' - הסיפור שלך שנכתב ע"י נורית חליף. שם מסופר שכל משפחתך עסקה תמיד במצוות ובגמילות חסדים. חופרי, בילסקי ויולי אדלשטיין חלקו לך שבחים רבים במסיבה שאורגנה לכבודך. השנה מלאו לך שבעים. פגשתי את אורי שסיפר לי על המסיבה.

"אורי ארגן לי מסיבה וחלק מהאורחים שכיבדו אותי בבואם היו העולים שעזרתי להם, והם כיום משפחתי. הגיע גם זוג שחיתנו אותם. הם באו לארץ בלי כלום ובלי משפחה. לקחתי בגדים מחברים וכובע שלי אותו עיטרת בבד טול והעמדנו חופה ברחוב. האנשים שעברו חשבו שזאת מצלמה נסתרת. גם ולריה הייתה במסיבה, והיא עושה לי הכרה עם ולריה שיושבת במשרד לצדה. "ולריה הייתה מנהלת חשבונות של המשטרה ברוסיה. פה היא עבדה בניקיון. מצאתי אותה והנה היא עובדת כיום במשרדי".

ב-1992 הוענק לך על כל אלה תואר יקירת העיר ובאותה שנה גם תואר 'אשת השנה של ליונס'. עם כל זה יש לך גם זמן לנכדים?

"כשהם באים, אנחנו משחקים במשחקי קופסה ועושים הצגות על מה שלמדו בגן ומשחקים משחקי חשיבה".

ולסיום, ורדה, לא אשכח כשאבי שכב על ערש דווי, את ואורי באתם לבקרו כמה פעמים ושרתם לו שירים חסידיים ושירי תפילה. עד היום אני מתרגשת וזוכרת אתכם לטובה.

Cleah1@walla.com

למה אתחפש / נתן יונתן

למה אתחפש בפורים עוד אינני יודע:

אולי... שלגיה או גמד משבעת גמדיה?

או אולי הנסיך הנפה שנשק לשפתייה?

או אולי סתם מין פיה פיה שפכה בכשפיה?

לנגן הענור אתחפש – התועה עם הגבל...

לליצן הרקוד באחרית כחותיו על החבל...

לפסל אתחפש – שידיו אהבות את האבן...

לפיטן שעברה שעת חצות ונדוד עוד כותבת.

לדוד שהכה את גלית בחלוק מן הנחל?

לשמשון שאהב את דלילה והרג את השחל?

או לרובינזון קרוזו על אי הבדידות? או לעבד

דוד תום העצוב, השוכב בצריפו על התבן?

אתחפש לכורה פחמים שאיננו בטוח,

אם תמיד ישאר המכרה שלמעלה פתוח;

או טיס סילונים הקורע את כחל השמים?

או ספן, שעד מנת אוהב את האור והמים?

או אולי אתחפש למלכה אפזרית ונוכלת?

או אלבש בגדי עני קרועים ואהיה לרוכלת?

או ילדה עם פחמים? או דג המשליך לפנות ערב

עוד חכה אחרונה אל תחתית המצולה הסוערת?

לו יכלתי להיות כל זה יחד, אמני! כל זה יחד!

הדג, הפיטן, הכורה, הילדה הפורחת,

הטיס, הליצן, שלגיה ושבעת גמדיה...

אך למה אתחפש בפורים, עוד אינני יודע.

© כל הזכויות שמורות למחבר ולאק"ם

יוצר יצירה יצירתיות

מאת: נילי אפלבוים

זורמת עם האבן, בעבודתי אני עוסקת בהפשטה ובשילוב של חומרים. חשוב לי לעסוק בחומרים קשים, כמו לגלף בעץ. יש בחומרים אלו עוצמה".

על הגיוון בנושאי עבודתיה היא מספרת: "חלק נבעו מרגשות שהיו לי בזמן היצירה, למשל, רגשות של כאב ואבדן". כאן תמי מצביעה על פסל מרשים שיש בו חורים, חלקם מלאים וחלקם ריקים. לפסל זה היא קראה "למלא את החסר". כאב ואבדן אכן היו מנת חלקה של תמי כאשר לפני שנים אחדות נפטר בנה ניר בהיותו בן 29 בלבד ממום בלבו. תמי אינה מעוניינת לדבר על כך ואני מכבדת את בקשתה.

ישנן עבודות הקשורות לאירועים בארץ, כמו "חלון שבור", עבודה שנעשתה בזמן האינתיפאדה הראשונה, ועבודה אחרת על השריפה בכרמל. בעבודה זו היא משלבת צילום עם ציור. "אני אוהבת לשנות חומרים. אני אוהבת לשלב חומרים מהמציאות לתוך הציור. אני לא מתכננת. מה שמעורר בי עניין אני הולכת איתו".

אי אפשר להתעלם מכך שבפסלים רבים שלך משולבים אדני רכבת.

"אני מחוברת לאדני רכבת. אני אוהבת את העץ הזה. הוא מיוחד, הוא מאסיבי והוא כהה. הוא עץ שעברו עליו דברים, והיה לו תפקיד כלשהו. אני אוהבת לקחת חפץ שהייתה לו משמעות ולתת לו משמעות חדשה, חיים חדשים".

אי אפשר להתעלם מהקונוטציה לשואה.

"אני בת יחידה להורים יוצאי שואה. בבית לא דיברו על השואה, אבל זה היה כל הזמן באוויר. אימא שלי הייתה טיפוס חייכני ומלא חיים. היא למדה בגימנסיה העברית בליטא. כשהגיעה לארץ, כבר ידעה עברית. אבי היה יותר קודר. עליו השואה השפיעה קשה יותר. הם הכירו במחנה המעצר בעתלית.

תפסה את המקום הראשון". כשתמי מדברת על "העבודה המקצועית" היא מתכוונת לעבודתה כעובדת סוציאלית בעיריית רעננה עד לפרישתה לגימלאות. היא הטביעה את חותמה על שירותי הרווחה בקהילה. היא זו שהקימה וניהלה את התחנה לטיפול משפחתי וזוגי. בתפקידה זה טיפלה במשברים משפחתיים והייתה מעורבת בפרויקטים בקהילה, כמו הדרכה והנחיית קבוצות הורים, ועשתה זאת במשך עשרות שנים.

עיקר גאוותה הוא ה"מרכז לטיפול בהתמכרויות לסמים" שהקימה. מטופלים מכל יישובי השרון טופלו במרכז. היא זוכרת עשרות מקרים של נערים ונערות שנקלעו למערבולת רגשית בחייהם, מערבולת שסחפה אותם עמוק לשימוש בסמים. "אל-סם" היה כתובת לכל אותם צעירים שחיפשו חבל הצלה, אבל לדברי קידר שיתוף הפעולה בין כל הגורמים, המשפחה, בתי הספר, בתי המשפט, המשטרה ו"אל-סם" הם שהביאו להצלחה המרשימה שזקקה למרכז.

תמי, שמעידה על עצמה כי היא "חנונית שאוהבת ללמוד", גם עשתה את הדוקטורט שלה בתחום ההתמכרויות לסמים.

בן זוגה, אורי קידר, שהיה מנכ"ל עיריית רעננה שנים רבות, מסכם זאת בהומור: "אצל תמי הכול עובר דרך האמנות". את לימודי הדוקטורט היא סיימה ב"לסלי קולג", מוסד המתמחה בתרפייה באמנות. מאוחר יותר, לקראת הפרישה, היא למדה אוצרות בטכניון.

ביתה של תמי מלא ביצירותיה, הקירות וגם המדרגות. אין פינה פנויה ויש עוד הרבה עבודות שלא נמצא להן מקום והן מאוכסנות בקומת המרתף. כל עבודה היא יצירה ומאחורי כל יצירה יש סיפור.

ספרי לי על האמנות שלך, אני מבקשת.

"האמנות שלי בדרך כלל אינה שכלתנית, אלא אינטואיטיבית. אם יש לי אבן, אני

צילום: אורח מרתגלס

"האמנות בשבילי היא מקום בטוח, מקום להתנתק מהוויות העולם ומכאב נפשי", כך כותבת על עצמה האמנית והאוצרת תמי קידר בכרטיס האישי שלה בבית "מוזה", הבית לאמני רעננה. אישה מעניינת היא תמי קידר. מראה מסתורי משהו, משקפיה כהים ושפתיה משוחות בשפתון אדום. לבושה עדכני והיא אשת שיחה נעימה, אם כי ניכר בה שהיא בוררת את מילותיה בקפידה. בשיחה בביתה המרשים ברעננה היא פורסת את מגוון התחומים בהם היא עוסקת לאורך השנים. "תמיד היו אצלי שני תחומים מרכזיים: בתחום האמנות עסקתי מגיל צעיר. בתור בת יחידה להוריי הייתי משועממת מאוד. הציור והקריאה מילאו אותי, ואחר כך הצטרפו הצילום והפיסול. פעם האמנות ליוותה את העבודה המקצועית שלי, ואילו היום היא

החיים לפי ד"ר תמי קידר, אוצרת "מוזה" רעננה

"מחווה לפיקאסו" מדגימה את המוטו שלה. פיקאסו היה אומן רב תחומי כך שהרבה אמנים יכלו להתחבר אליו, ואכן היה ביקוש רב של אמנים להציג את עבודתם בתערוכה.

כתושבת ותיקה הפועלת בקהילה מה את חושבת על רעננה?

"הגעתי לרעננה בשנת 1970 בעקבות אהבתי לבן רעננה, אורי קידר. המקום נראה לי חור. היום לא הייתי עוזבת אותה. אני אוהבת את רעננה. זהו מקום שקט ונעים. יש כאן איכות גבוהה של תושבים ויש כבוד הדדי בין דתיים לחילוניים."

לפני שאני נפרדת מתמי אני שואלת

אותה: **האם יש משהו חשוב נוסף שלא דיברנו עליו?**

תמי ספק שואלת ספק עונה: "שאני גם סבתא סוף סוף לנכדה בת שנה וחדשיים? זה כף! לא?" על פניה של תמי עולה חיוך רחב מאוד. חיוך השמור רק לסבתות. appel@eng.tau.ac.il

צילום: רמי זרנגר

זוגה: "אני מקבלת מאורי המון גיבו ועזרה. הוא אוהב מאוד את עבודתי, ורוצה שאתלה בבית רק עבודות שלי. לאורי יש כישורים ויכולות בהרבה תחומים. הוא יכול לייצץ לי, והוא עושה זאת כשאני מבקשת".

ספרי לי על האוצרות של בית "מוזה". כשתמי מדברת על האוצרות פניה קורנות והיא מדברת בשטף: "אני כל כך עסוקה עם האוצרות. אני נהנית לא רק ליצור אלא גם מהקשר עם האמנים ומהליווי שלהם. זהו תהליך יצירתי מאוד. זוהי חשיבה יצירתית מאוד. את צריכה להחליט על נושא. חשוב שהנושא יהווה אתגר וגירוי לאמנים שייצרו עבודות חדשות לתערוכה ולא יציגו עבודות מוכנות. לאחר שנבחר הנושא, מוציאים 'קול קורא' המזמין את האמנים לקחת חלק בתערוכה. בסופו של תהליך ממיינים את העבודות". כאן עוצרת תמי ומדגישה כי היא חלק מצוות ועדת תערוכות וכי אינה מקבלת את ההחלטות לבדה.

עד היום אצרה תמי 11 תערוכות. התערוכה שהנושא שלה היה

צילום: רמי זרנגר

למרות הרקע של הוריי הייתה לי ילדות מאושרת. לפני מספר שנים, באחת התערוכות בתל-אביב, עשיתי מיצג רצפה שהיו בו אדני רכבת. כל הרצפה הייתה מכוסה באדני רכבת. אוצרת התערוכה, נעמי אביב ז"ל, קשרה זאת להיותי דור שני ליוצאי שואה. אני לא יודעת אם זה נכון או לא."

ד"ר תמי קידר לא מרבה לדבר על עצמה. בשנים הרבות בהן היה בעלה, אורי קידר, מנכ"ל העירייה התייחסו אליה יותר כאל "אשתו של".

"זה היה בסדר מבחינתי כי אני לא אוהבת להיות במרכז הבמה". לעומת זאת היא לא חוסכת שבחים מבן

העמותה לאזרח הוותיק רעננה
מרכז תרבות כושר ופנאי ההגנה 114 רעננה

מלון הגושרים
נופש וטיולים

22-23.3.17 (לילה אחד)
ימים רביעי-חמישי

הנופש כולל טיולים, ארוחות מפנקות ערב ובוקר במלון בערב תכנית בידור של המלון להנאתכם בריכה מקורה, חדר כושר, סאונה, ועוד...

עלות 625 ש"ח לאדם בחדר זוגי
הרשמה בטל' 09-7720707

22/3/17 יציאה בשעה 8:00 ממגרש החנייה הנשיאים פינת החיל תוכנית הטיולים תימסר לנרשמים בהמשך מדובר בעיקר בטיולי טבע בצפון

למשפחת וולפוביץ
משתתפים בצערם הכבד על מותה של אם המשפחה

שרה וולפוביץ
ז"ל

רעיית ראש העיר לשעבר וז"ל העמותה למען האזרח הוותיק
שלא תוסיפו דאבה עוד.

הנהלת העמותה למען האזרח הוותיק, צוות העובדים והמתנדבים

העמותה לאזרח הוותיק ברעננה ומערכת "כיוון חדש"

משתתפת בצערן של איציק נעים
במות עליו אחותו דינה

מי ייתן ולא תדע עוד צער

מבחן התלות: השפלת החולים הסיעודיים

✿ מאת: מאיר חוטקובסקי

העצה הכי טובה? הימנעו מלהיות חולים סיעודיים. מסלול הייסורים שתיאלצו לעבור כדי שתוכרו כסיעודיים הוא איום ונורא. אחוז גדול של קשישים המוגדרים כסיעודיים מוותרים על הקצבה בגלל הבירוקרטיה המתישה, החשדות, היחס הפוגעני וחוסר האמון והזלזול של המדינה. חובת המדינה לדאוג לאזרחיה הוותיקים ביום פקודה, כמובטח על פי החוק, הופכת להתעלמות, התכחשות, ובעיקר התעללות.

אדם בן 80 מבקש עזרה בבית שמגיעה לו לפי החוק ומקבל סירוב אחרי סירוב, אני רוצה שתסבירו לי איך זה קורה... מגיעים (נציגים מטעם הביטוח לאומי-מ.ח.) ואומרים – 'תסגור כפתור', 'תפתח כפתור', 'תלך לשירותים' וזאת על מנת לבדוק עד כמה הם עצמאיים. אנחנו קוראים בפניות אלינו שהמנטאליות של האנשים האלו היא לא להראות שהם נמצאים במצוקה. המון אנשים שפנו אלינו דיווחו על מבוכה שנגרמה להם בשל המבחן הזה שבעצם מכניס אותם למצב לא סימפאטי".

בסוף אותה ישיבה, שהשתתפו בה אנשי מקצוע רבים מטעם הביטוח הלאומי, נציגי הסתדרות הרופאים ומומחים בגריאטריה, אמרה ח"כ לנדבר: "תודה שבתם. אני חושבת שאנחנו נפתח את החקיקה הזאת ויחד, בעזרת אנשי מקצוע,

חוק ביטוח סיעודי ממלכתי לא יושלם, ככל הנראה, בתקופה הקרובה. הבטחות שר הבריאות, יעקב ליצמן להפלת הממשלה אם החוק לא ימומש, התבררו כאיומי סרק. הצעתו של ח"כ איציק שמולי לחוק ביטוח סיעודי ממלכתי כנראה תוקפא. האם החולים הסיעודיים ימשיכו לשלם במיטב כספם עבור היותם בלתי מסוגלים לטפל בעצמם, ולעבור נתיבי עינויים והשפלות כדי שיוכרו ככאלה? קרוב לוודאי שכן.

כבר בשנת 2006 נערכה בכנסת ישיבה של הוועדה המיוחדת לפניית הציבור בעניין "מבחני התלות לצורך קבלת קצבת סיעוד" (פרוטוקול מס' 16, מיום 17.10.2006). את הישיבה ניהלה ח"כ סופה לנדבר שתיארה בפתיחת הישיבה את מצבם של הקשישים הדורשים סיוע: "קיבלנו תלונות מכעיסות. אם

במקצועיות ולאורך זמן ללא הטיות כלשהן. אני משוכנע כי בסופו של מאבק עיקש, כפי שאני מוביל בשנתיים האחרונות בכנסת בנושא הסיעוד בכלל ובנושא המבחנים המשפילים בפרט, נצליח לשנות את המדיניות. לצערי, הצהרות השרים לשינוי המדיניות עד כה לא קיבלו שום ביטוי בשטח ואנחנו ממשיכים במאבק".

Meir-ch@bezeqint.net

למשק חקלאי אורגני
דרוש איש מכירות שטח
מתאים לגמלאים
צעירים ברוחם !!!
לעבודה פיזית מתונה,
כרוך בהרבה שעות נהיגה.

זיו גבעתי - 054-9090250
רח' אביב 1/69 הוד השרון מיקוד 45295

הזוג המבריק
להחזיר את הברק לבית

✓ ניקיון חדרי מדרגות ✓ פוליש

"אלופי הניקיון"

- ניקוי ספות ומזרונים,
- ניקוי שטיחים,
- ניקוי וילונות,

מכונה חדישה, בבית הלקוח.

ניקיון אחרי שיפוץ / לפני אכלוס

054-2401877 אליאור
zoog2clean.bigger.co.il

העמותה למען האזרח הוותיק - רעננה

הטלוויזיה הקהילתית "מבט-רענן"
אתם מוזמנים לצפות בשידור המגזין שלנו לחודש מרץ

מה במגזין? תוכנית אולפן
סרטה של ניצה בן צבי על יחיאל אדמוני וסיפורה של המדינה.

מתי משדרים?
בימי א' בשעה 17:30 בימי ה' בשעה 12:30

איפה?
בכבלים בערוץ 98 ב-YES וב-HOT.
ניתן לצפות בכל המגזינים והכתבות באתר העמותה
www.amutaraanana.co.il בלשונית T.V קהילתית

ייתכנו תוספות ושינויים.

וגם הביטוח הלאומי, נשנה את החקיקה".
התחושה הכללית מהדיון של אותה וועדה הייתה כי "רוח המפקד", של האמונים על קביעת זכאות הקשישים לגמלה הנכספת, היא שאין צורך שיתאמצו יתר על המידה כדי שהנזקקים יקבלו את אשר מגיע להם.

חברת הכנסת לנדבר הבטיחה שינוי חקיקה. אז היא הבטיחה. זוכרים את השנה? זה היה ב-2006. חלפו מעל עשר שנים, והתקדמות - אין. על מה הפליאה, בעצם? ממתי חברי כנסת מקיימים את אשר הבטיחו? בתכל'ס-כלום לא נעשה.

השר חיים כץ, העומד בראש משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים והנחשב לשר חברתי עוד מהימים בהם שימש כיו"ר ועדת הרווחה בכנסת, פרסם ביום 20.11.2015 פוסט בדף הפייסבוק שלו: **"הנחיתי את הגורמים המקצועיים בביטוח הלאומי להביא בפניי תכנית להפסקת בדיקות התלות הפוגעות בכבוד האדם, ולהעביר גמלת סיעוד אוטומטית לקשישים מגיל מוגדר מראש, על בסיס מבחן הכנסות והצגת מסמכים על מצבם הרפואי"**. (ההדגש אינו במקור-מ.ח.)

לא תופתעו אם אגלה לכם כי לא השתנה דבר. 'נאדה'. האם זו הייתה הנחיה פופוליסטית על מנת להרגיע את השטח? לשר כץ פתרונים.

לח"כ איציק שמולי, שמוביל מאבקים חברתיים בכנסת למען השכבות החלשות עם התמקדות באוכלוסיית האזרחים הוותיקים, נמאס מהכאוס השורר בעניין הביטוח הלאומי וממבחני התלות הגורמים לוותיקי המדינה לסלוד מהנהגתה. ביום 13.6.2016 הגיש ח"כ שמולי הצעת חוק שכותרתה: "הצעת חוק הביטוח הלאומי (תיקון) - בדיקת תלות בידי רופא מומחה למבוטח מגיל 75), התשע"ו-2016". בדברי ההסבר לתיקון החוק כותב ח"כ שמולי: "בשנים האחרונות גוברת התלונות מצד האוכלוסייה הוותיקה נגד מבחני הסיעוד אשר מבוצעים, לטענתה, באופן משפיל ואגרסיבי שאינו שומר על כבוד המבוטחים. בתוך כך, רבות התלונות הנוגעות לתחושה של חוסר הבנה, חוסר התחשבות ואף רצון להכשיל מראש את המבוטחים. מסיבה זו קשישים רבים מסרבים לעבור את הבדיקה בשל הרצון לשמור על כבודם, ובכך מנענת מהם ההכרה ועמה הזכאות... הצעת חוק זו באה לבטל את מבחני התלות לקשישים מעל גיל 75, כך שמבוטח מעל לגיל זה יוכל לבחור בין בדיקת תלות על ידי רופא מומחה בגריאטריה, כפי שקיים כיום לגבי קשישים מעל גיל 90, לבין בדיקת התלות על ידי אחות בריאות הציבור".

תגובות

ממשרדו של השר חיים כץ נאמר לנו לפנות למוסד לביטוח לאומי.

מהמוסד לביטוח לאומי נמסרה התגובה הבאה: "הביטוח הלאומי החל לבחון את הפונים לקבלת קצבת סיעוד בכל הגילאים על סמך מסמכים רפואיים. במקרים בהם לא ניתן לקבל החלטה לפי המסמכים, אנו שולחים אחות סיעודית שתבדוק את הקשיש בביתו".

תגובת ח"כ איציק שמולי: "אנחנו ממשיכים במאבק לביטול מוחלט של מבחני התלות והעברת ההערכה לרופא הגריאטרי בקופת-החולים שמכיר את הקשיש ומסוגל לאבחן את מצבו

קרנבלים ברחבי העולם

מאת: בלומה בינשטוק

לפעמים צריך גושפנקה עם חותמת כדי לעטות על פנינו מסכה ועל גופנו תחפושת. יש האומרים שממילא כולנו מחופשים בכל ימות השנה, אבל בפורים שלנו ובקרנבלי התחפושות בעולם הרחב מאפשרים חגי התחפושות שחרור מוחלט, פנטזיה ליום אחד, והיתר לעשות את מה שהשגרה אוסרת. לקראת פורים יצאנו לסיור קרנבלים בכל העולם.

את השירים שיהפכו ללהיטים בימי הקרנבל, שם גם תופרים את התחפושות למצעד. העשירים יכולים להרשות לעצמם תחפושות יקרות מאוד, אך גם הנערות העניות משתדלות להיות מלכות או נסיכות בימים האלה. המתירנות המינית מגיעה לשיאה בימי הקרנבל, דבר שהוביל את המארגנים לפרסם את חשיבות הקונדום בימים הקודמים לקרנבל. גולת הכותרת של הקרנבל, הנמשך ארבעה ימים, היא התחרות של בתי-הספר לסמבה עם מצעד המנצחות.

הקרנבל הגדול ביותר, עם זאת, נערך **בסלוואדור דה באייה**. הוא פחות ראוותני והרבה יותר עממי וספונטני מזה שבריו, אבל הוא סוחף יותר. מאות משאיות המצוידות בבמות, ברמקולים ובזמרים נוסעות לאיטן ברחובות ואחריהן נוהרים ההמונים המלווים אותן בשירה ובריקודים.

אבל הקרנבל של העיר היפה **רסיפה** נחשב לאותנטי ביותר. רבים מתושבי רסיפה הם צאצאים של העבדים שהובאו לעיר בתקופה הקולוניאלית, והם מעניקים לקרנבל אופי ייחודי עם מוזיקה אפריקאית ותלבושות מסורתיות מיוחדות.

בקרנבל של **טרינידד וטובגו** מתאפיינת שריקת הפתיחה – הז'ובה – בתלבושות של שדים ובהתנהגות פרועה ברחובות, הכוללת מריחת בוץ וצבע על הגוף ועל גופם של עוברים ושבים, וכן תנועות מיניות מגונות ואפילו אקטים מיניים מדומים בפרהסיה. במקום סמבה מנגנים שם מוסיקת קליפסו וסוקה ומנגנים על תופי פח.

מי שרוצה לפגוש את השטן ועוזריו צריך לנסוע **לבוליביה**. שם, בעיר **אוררו**, הקרנבל קיבל אופי מסתורי ואפל. סבורים שזה התחיל במאה ה-16 כפולחן מחאה נגד הכובשים הספרדיים שניצלו את המקומיים. הקרנבל הזה נועד להבטיח את שלום הכורים שמתחת לאדמה ולהגן עליהם מפני השטן. בימי הקרנבל מתחפשים המקומיים לשטן. הם משליכים זה על זה שקיות מים, מרססים בקצף גילוח, רוקדים, שרים ומשתכרים.

הקרנבל הגדול ביותר **במקסיקו** נערך ב**ווראקוס**, והוא גם הקרנבל הצעיר ביותר, רק בן 150 שנה. הוא מתאפיין במדורה ענקית שמדליקים ביום הראשון של הקרנבל על מנת לשרוף כל סממן של מצב רוח רע. במהלך הקרנבל מתקיימות שש תהלוכות מרכזיות עם במות תצוגה נעות ומשתתפים עטויי מסיכות.

בבאזל שבשוויץ נערך מדי שנה קרנבל שנמשך שלושה ימים. זוהי מסורת של כ-700 שנים. הוא נקרא **הפאסטנאכט** של

פסטיבל לוצרן

היהודים חוגגים את פורים בשתייה ובאכילה, בששון ובשמחה ובתהלוכת מסכות ותחפושות הנקראת עדלאידע. ידועות במיוחד תהלוכות העדלאידע בחולון, בתל-אביב, בפתח-תקווה, ברחובות, בגבעתיים וגם בעירנו רעננה.

הנוצרים חוגגים אף הם בסוף פברואר ובתחילת מרץ בתהלוכות של תחפושות הנקראות קרנבל. הקרנבל הוא בעצם "סעודה מפסקת" "פרידה מהבשר" (40 CARNIS) יום לפני חג הפסחא נהגו הנוצרים הקתוליים באירופה להתנזר מבשר ומכל הנאות הגוף. אך כמה ימים לפני כן הם קיימו חגיגות חטאים שכללו זלילה של בשרים עד אבדן ההכרה וחגיגות רחוב המוניות פרועות הכוללות תחפושות, מסכות, ריקודים, מוזיקה ושתיית אלכוהול. קראו לחגיגות האלה קרנבל.

במשך השנים התפשטו החגיגות מאירופה גם לארצות אמריקה. בכל קהילה נוסף לחגיגות מאפיין מקומי. במאות האחרונות התמסחרו חלק מהקרנבלים והם הפכו מוקד משיכה לתיירים.

בברזיל מתקיימים קרנבלים בכל רחבי המדינה. בריו הקרנבל הוא צבעוני, עשיר וממוסחר. אלפים רבים של תיירים מגיעים לעיר וקונים כרטיסים כדי לשבת על היציעים לאורך הרחוב בו עובר המצעד. רוב המקומיים צועדים יחפים, והכפכפים העשויים עץ משמשים אותם ככלי הקשה שהצטרפו לקולות התופים שתופפו בקצב הסמבה. כלהולך ברחוב אינו יכול לסתם לצעוד. כולם רוקדים, והם עושים זאת שעות מבלי להתעייף. במשך השנה יש בשכונות השונות בתי-ספר לסמבה. שם מכינים את התפאורות לתהלוכות, שם גם כותבים ומלחינים

מרץ במועדון הזהב

סודות כמוסים, מיסטיקה וקמעות - בנתיבות

בהדרכת: שמעון זוהר

מסע אל תרבות הקדושים ביהדות צפון אפריקה. נבקר בבתי האדמו"רים, בחצרות קדושים ובבתי כנסת, נבין פשרם של קמעות ודיקנאות ונעמוד על כוחו של הבן ועוצמת האב - הכל מנקודת מבט רעננה וחדשנית

יום א' 19.3.17, מחיר למשתתף: 120 ₪

מועדון הזהב ממריא... למונטנגרו

נפתחה ההרשמה למחזור השני בתאריכים 12-19.6.17

חוגים

שיטת פאולה: לשיפור וחיזוק השרירים הטבעיים, רצפת האגן,

מערכת העיכול, יציבה ונשימה ימים א+ד בשעות 10:45-11:45

קרקמיקה: יום ד' בשעות 9:00-12:00 | יום ה' בשעות 9:00-12:00

נבחרת פטאנק: ימי א' בשעות 9:00-11:00 | 11:00-13:00

ביגנת אריגי רחוב קלאוזנר

ריקודי עם מעגלים: ימי א' בשעות 11:30-12:30

ריקודי שורות ולטיני: ימי ה' בשעות 16:00-17:00

פרטים והרשמה במזכירות מועדון הזהב ובטלפון 09-7610604

בחסות:

- בכל יום מתים בישראל כ-4 אנשים ועוד כ-9 חולים נוספים מאובחנים בסרטן המעי הגס והוא גורם המוות השני בישראל מסרטן.
- סרטן המעי הגס תוקף נשים וגברים בריאים באופן שווה וההסתברות לחלות בו עולה באופן משמעותי מעל גיל 50.
- את סרטן המעי הגס ניתן למנוע באמצעות בדיקת קולונוסקופיה - בדיקה מרפאה ומצילה חיים, במהלכה ניתן לזהות פוליפים העלולים להתפתח לסרטן המעי הגס ולהסירם (ללא כאב) תוך כדי הבדיקה ובכך למנוע סרטן.
- הבדיקה מומלצת החל מגיל 50 פעם ב-10-5 שנים והיא המבוצעת על חשבון קופות החולים ונעשית תוך שימוש במכשור משוכלל, תחת טשטוש, ללא כאב ובסיכון נמוך מאד.

אנו מזמינים אתכם להרצאה חינם בנושא:

יום שני, 6.3.17 בשעה 9:00 במרכז ללימודי תולדות רעננה, רח' גולומב 6

יום רביעי, 8.3.17 בשעה 11:30 במכללה העירונית, רח' קרן היסוד 75

לדוברי צרפתית

יום שישי, 10.3.17 בשעה 10:00 באודיטוריום יד לבנים, רח' אחוזה 147

מבוטחי כל הקופות מזמנים להיכנס לאתר 'צו מניעה' בו ריכזנו את מגוון האפשרויות העומדות לרשות המבוטחים לקביעת תורים לרופאי גסטרו.

www.zav-mennia.org או התקשרו ל 04-9931825

השאירו פרטים ונחזור אליכם.

f עיריית רעננה המוקד העירוני 107

מכל טלפון לשירותכם 24 שעות ביממה | www.raanana.muni.il

באזל, כלומר ליל הצום של באזל. גם שם יש תהלוכות של תחפושות, אך הן מתאימות למזג האוויר הקר. יש תזמורות בתלבושות ססגוניות, אווירה שמחה, הרבה בירה ואלכוהול, וגם קברטים סאטיריים בבתי הקפה.

קרנבל ותיק נוסף בשוויץ הוא קרנבל **לוצרן** הכולל תהלוכות (שבהן התיירים יכולים רק לצפות אך לא להשתתף) עם תחפושות צבעוניות, נגנים במסכות גרוטסקיות שמנגנים בכלי הקשה ונשיפה, ולא מעט אלכוהול שתורם לאווירה העליזה.

מפורסם מאוד הוא הקרנבל **בוונציה**. זה הפך אמנם מתויר וממוסחר בשנים האחרונות, ורבים הישראלים, ובמיוחד הצלמים שבהם, שנוסעים להשתתף בו. כל הבא אליו - ברוך הבא, וכל אחד יכול לעטות על עצמו גלימה וכובע ומסכה כזו או אחרת ולצעוד ברחובות המקושטים בתפאורה הבלתי מנוצחת של תעלות ונציה.

בטוסקנה חוגגים בעיר **ויארג'יו** בתהלוכות עם בובות ענק מתוחכמות בדמותם של פוליטיקאים ואנשי ציבור, המובלות על גבי משאיות. יריד אוכל איטלקי משובח ומופע זיקוקי דינור מוסיפים צבע וטעם לקרנבל.

בטנריף, השייכת לספרד, נערך, גם בחורף, הקרנבל של **סנטה קרוז**, הכולל מסיבות סוערות עם מוסיקה לטינית, צעירים פרועים, וגם נשים הלוכדות בגדי גברים וגברים המתהדרים בשמלות נשים.

טקס מוזר ומיוחד מתקיים בתום הקרנבל, והוא טקס קבורת בובת סרדין ענקית. זהו טקס הנועד לבקש מחילה על חטאים שבוצעו במהלך הקרנבל. יש להניח שמדובר בחטאי מוסר.

קרנבלים ותחפושות, אפוא, אינן עניין מקומי ואינן סיפור חדש. אחרי שמיצינו את תהלוכות העדלאידע, אפשר לערוך קפיצה קטנה לטרינידד ולטובגו.

Shinbet37@gmail.com

העמותה למען האזרח הוותיק - רעננה

רח' ההגנה 114, פינת רחוב חנה סנש, רעננה
טלפון: 09-7747041 / פקס: 09-7729320

מרכז יום לקשיש ברעננה

ה ז מ נ ה

הנכם מזמנים להרצאה שתתקיים ביום שני 20/3/16
בשעה 19:00 במרכז היום לקשיש, רח' ההגנה 114 רעננה

נושא ההרצאה:

"בעיות בליעה בגיל המבוגר"

מרצה: גב' תמירה נחום

קלינאית תקשורת - אחראית שירות שיקום הפרעות בתקשורת

דמי כניסה - 10 ש"ח

רישום מראש בטל' 09-7711598

המגילה ש"התגלגלה" ממחנה ההשמדה טרזין עד לישראל

צילום: בן-ארצי

אותנו כל הדרך. ידית המגילה עשויה שנהב ונוסחה היה נוסח ספרד, הכתוב באותיות מעוגלות יותר לעומת נוסח אשכנז שאותיותיו חדות ומרובעות. הקלף עטוף בבד משי צהוב עם סרטי קשירה והוא מדהים ביופיו."

איך מגיעה מגילה כזאת לטרזין?

"הסתבר לנו שמקורה בקהילה היהודית הספרדית בווינה, וככל הנראה הייתה שייכת לאחד מעשירי וינה".

האם דיברתם בבית על המגילה?

"הורי מעולם לא הראו כל רגש, ואנחנו לא העזנו לשאול. הבנו שהם עברו סיפור עצוב בשואה..."

בעודו מדבר, נכנסים הבית הבן של גרשון וחנה, אביחי, ושני הנכדים, יהודה וגבריאל. הם מקשיבים לסיפור של סבא גרשון בפעם הראשונה בחייהם. סבתא חנה מקשיבה שוב לסיפור. אשת חינוך היא במקצועה. היא עבדה כמורה, כמנהלת וכמדריכת מורים במקצועות המתמטיקה.

האם לא סיפרתם לנכדים את סיפורכם?

חנה: "לא. ממש לא. הכול לאט לאט". שני הנכדים אינם מאמינים למראה עיניהם. הם מסתכלים בתמונות של סבא כילד ובטלאי הצהוב.

"סבתא", הם שואלים, "יש עוד תמונות? ומה זאת המגילה?"

"המגילה מסמלת עבורי חיים של מישהו", עונה סבא גרשון ודמעות בעיניו. הנכדים ההמומים מחבקים אותו חזק חזק. Kenig1@bezeqint.net

"היה זה בשנת 1945, 8 במאי, סיום המלחמה והשחרור ממחנות ההשמדה. אני בן שנה וחמישה חודשים, נישא על ידיה המצומקות של אמי בדרך מטרזין לתחנת הרכבת בחזרה לברטיסלאבה."

כך מספר לי גרשון וייס, איש חביב ונעים הליכות, כשנפגשתי איתו ברעננה. הסיבה לפגישה הייתה מגילת אסתר אותה הוא שומר מאז אותו יום ועד היום. הכיצד?

"נולדתי בעיצומה של המלחמה, בדצמבר 1943, לאבי אברהם וייס, מנהל אדמיניסטרטיבי בבית-החולים היהודי בברטיסלאבה, ולאמי רבקה, עקרת בית. בזמן המלחמה קיבל אבי אישור עבודה במחסן פחמים והתגוררנו בדירת מסתור אצל רופא, תמורת כסף, כמובן. כשאזל הכסף הוסגרנו לאנשי ה-ס.ס ונשלחנו למחנה סרד, שם רוכזו כל יהודי סלובקיה. את אבא שלחו למחנה עבודה זקסנהאוזן ואני התינוק עם אימא נשלחנו לאושוויץ. למזלנו לא הורדנו מהרכבת באושוויץ ונשלחנו לטרזין, שם שיכנו אותנו במחנה צבאי. טרזין הרי היתה חלון הראווה לעולם, שכן היו בו להקות מחול, תזמורות, הצגות וחיי חברה, אך הצפיפות, המחלות והרעב גרמו לתמותה רבה."

והמגילה?

"כאמור, ב-8 במאי, בדרך לתחנת הרכבת, ראתה אמי לצד הדרך ערימה של תשמישי קדושה ובהם סידורי תפילה, תפילין, גווילים של ספרי תורה ועוד. היא רצתה להצילם אך לא יכלה לשאת אלא דבר אחד ובחרה גליל עשוי מתכת ובתוכו מגילת אסתר. כך היטלטלנו בדרכים כשביד אחת אוחת אמי בי בחוזקה ובידה השנייה במגילה. כשהגענו לעיר הולדתי ברטיסלאבה נרשמה אמי ברשימות הג'וינט, שמא יחזור אבא ויחפש אותנו. כך באמת היה. אבא ניצל בזכות היותו אמן נדיר, צייר ופסל. ביולי 1949 עלינו ארצה באנייה "עצמאות", ובחג הפורים באותה שנה כבר הלכתי עם אבא לבית-הכנסת לקריאת המגילה, אותה מגילה שליוותה

דרכות חמות:

**לצילה ולנח הורניק לכבוד הולדת
הנינה ענבר**

* * *

**לבלומה ולשלמה בינשטוק לכבוד הולדת
הנין נתן-נטע**

* * *

**ולאורה ולמימון צרויה לכבוד אירוסיה הנכדה
שלהבת-יה עם בח"ל שמואל**

מערכת "כיוון חדש"

העמותה לאזרח הוותיק רעננה
מרכז תרבות כושר ופנאי ההגנה 114 רעננה

**טיול ונופש למלון רימונים
בנוה אטיב / חרמון**

8-9/3/17 ימים רביעי-חמישי כולל כניסה לחרמון
מיועד לסבים הורים ונכדים.
כל הקודם זוכה. מספר המקומות מוגבל.

פרטים והרשמה בטל' 09-7747041

"תרצי שקית?" שואלת אותי הקופאית בסופר. "כן, בוודאי", אני עונה ולא ממש מבינה מה פתאום היא שואלת. הרי אני ושאר הישראלים רגילים לתלוש שקיות כפי הצורך ועוד קצת, סתם שיהיה בבית. אני ושאר הישראלים רגילים לצרוך 2.2 (!) מיליארד שקיות בשנה.

"כל שקית תעלה לך 10 אגורות". מעירה אותי הקופאית מתנומתי האקולוגית. שכחתי שנחקק החוק שמכריח אותנו לשמור על כדור הארץ, דהיינו לשמור על עתידנו ועתיד צאצאינו. "לא תודה". אני ממחרת לענות לה. "הבאתי מהבית".

אמנם רק 10 אגורות, אבל הן מצטברות, ואנחנו לא רגילים להתחיל לשלם על משהו שחולק לנו חינם אין-כסף במשך שנים. וחופף מזה, אנחנו אזרחים אכפתיים ששלום כדור הארץ בראש מעיינינו. איך עושים זאת ועדיין שומרים על סטייל? קודם כל הסופרמרקטים בעצמם ייצרו עבורנו שקיות לשימוש רב-פעמי, "רב-בד" הן נקראות. צריך לזכור לשים אותן במכונית, להיכנס איתן לסופרמרקט, ולהחזיר אותן למכונית אחרי שפרקנו את כל המצרכים שקנינו. מעצבים רבים עלו על הגל ועיצבו שקיות רב פעמיות עם לוגו מיוחד או תמונה, איור או כיתוב מיוחד.

שקיות של חברת "אסיף" מיועדות להכיל ירקות. הן עשויות רשת, אפשר לכבסן, אפשר לשקול את הירקות יחד איתן ולהכניסן כך למקרר. שווה מחשבה לרכושן.

ישנם גם סלים שהם בעצם צינורות, וכך אין צורך לרוץ מיד הביתה בתום הקניות ולהכניס המוצרים למקרר. אפשר בהחלט לעצור בלב שקט לכוס קפה אצל חברה.

ישנם תיקי ניילון מתקפלים, ישנם תיקי בד יפיפיים עם ציורים מעוררי התפעלות, וישנן כמובן גם עגלות השוק המעוצבות המגיעות במחירים הנעים בין השפוי למטורף, אבל אין ספק שיש להן שיק בלתי רגיל.

וכמובן, ישנו הסל של פעם, הסל שסבתנו הייתה הולכת איתו למכולת וחוזרת עם חריצים עמוקים בידיים שהידיות חרצו בהן. הסל הפשוט הזה, הנמצא בשימוש ולמכירה במקומות רבים בארץ ובעולם, הסל הזה זכה לעדנה מחדשת כשלוואי ויטון בכבודו ובעצמו ייצר אותו, ולא היסס לפני שהצמיד לו תו מחיר של 9,300 ש"ח. כי על סטייל משלמים.

Kenig1@bezeqint.net

בעקבות סבא ג'פטו - סדנאות לבניית צעצועים מעץ

מאת: בלומה בינשטוק

לרבים מאיתנו מוכר הסיפור "פינוקיו". סבא ג'פטו הנגר שייצר אותו, היה אולי הראשון שייצר דמות מעץ. פינוקיו, הוא קרא לו, וכל השאר היסטוריה. בעקבות סבא ג'פטו נצא לכבוד פורים לסדנאות לבניית צעצועים מעץ. מחיר הסדנאות אינו זול, אולם זוהי פעילות חווייתית לילדים כמו גם למבוגרים. אין צורך בניסיון נגרותי קודם, ובסוף הסדנה יוצאים עם צעצוע מעץ.

בנמל עין-גב על שפת הכינרת מצויה הנגרייה של סבא יוסי - **חווית יצירה בעץ**. במקום משחקייה, חנות צעצועי עץ וסדנה לבניית משחקים. כל סדנה אורכת כ-45 דקות והיא מיועדת לילדים מעל גיל 3. יש לתאם סדנה מראש עם יצחק בטלפון 054-5658029. הפעילות בתשלום. ניתן לבקר במשחקייה תמורת תשלום נוסף.

באזור השרון בישוב קדימה, ברחוב סמטת ההדר 15, נמצא מקום קסום הנקרא **סוס ועגלה**, שהוא בית מלאכה לאמנויות העץ. הביקור במקום כולל סיור בבית מלאכה אותנטי לבניית סוסי נדנדה מעץ, סיור במתחם סוס הנדנדה הגדול בעולם וסדנה לבניית צעצוע מעץ. מתאים לילדים מגיל 4 ולמבוגרים. משך הסיור כ-3 שעות. יש לתאם מראש בטלפון 09-8990909 (סגור בשבת).

באזור מודיעין, במושב גינתון, נמצאת **הסדנה של סבא מוטי**. במקום סדנת אומן וגלריה בה מוצגים בובות ומתקני שעשועים. בכל שבת ראשונה של החודש הוא מציג את יצירותיו ואת תהליך העבודה. ניתן לקבוע סדנאות גם בתאריך אחר בטלפון 050-6688680. הביקור והסדנה בתשלום.

בדרך לירושלים, במושב בית-זית, בנוף יפיפה נמצא הסטודיו ליפט **נגרות אקולוגית** של איתיאל בהרב. בונים שם צעצועים מעץ לילדים. אין צורך בידע מוקדם. האווירה ביתית, נעימה ומזמינה. למתחילים נחוץ מפגש אחד, למתקדמים - שני מפגשים. לביור פרטים והזמנת סדנה יש לצלצל ל: 052-8090776.

בחבל בנימין, בישוב שילה, **בבית של ג'ו בייקר**, מתקיימת סדנה מיוחדת ליצירת חלילי עץ מקנים. הילדים יכינו חלילי פאן, והמבוגרים יכולים להכין חלילים מורכבים יותר. להזמנת סדנה בתשלום יש להתקשר לטלפון: 054-5994234 (דפנה).

shinbet37@gmail.com

"הסוכן" / במאי אסגאר פרהאדי. שחקנים: שהאב חוסייני, טהראני אלידוסטי

מאת: מלכה מהולל

הבמאי האיראני, אסגאר פרהאדי, כבר זכה פעם בפרס האוסקר על הסרט הזר ("הפרידה"), ועושה רושם שזאת הולכת להיות הפעם השנייה (העיתון ירד לדפוס לפני הטקס, כך שמדובר בהימור בלבד). כמו סרטים טובים רבים, גם את זה כדאי לראות פעמיים על מנת להבין את הדקויות החשובות של הסרט. מדובר בזוג צעיר, עאמד וראנה, שנאלץ לעזוב באישון לילה את דירתו בשל עבודות תשתית הנערכות בסמוך לבניין, עבודות הגורמות לו סכנה ממשית להתמוטטות. בדירה אליה הם עוברים גרה קודם דיירת שעיסוקה היה, לדעת השכנים, מפוקפק. ערב אחד חוזר עאמד הביתה ומגלה כי ראנה הותקפה בעת שהתקלחה ונחבלה בראשה.

מכאן והלאה הופך מוטיב ההתמוטטות להיות מוטיב העובר כחוט השני בחיים, ביחסים, ובשגרה לה הורגל הזוג. הסמל הכי מעניין אולי בסרט הוא היות הזוג שחקנים חובבים העומדים להעלות את ההצגה "מותו של סוכן" מאת ארתור מילר האמריקאי. עצם הבחירה בהצגה אמריקאית בטהראן, הנתפסת בעיני העולם כדתית פנאטית, כבר מעורר השתאות. מעבר לזאת, "מותו של סוכן" הוא הרי הסאטירה החריפה בכל הזמנים על החלום האמריקאי והקפיטליזם המוקצן שאפיין את ארצות הברית כבר באמצע המאה ה-20, ודומה שלא חדל מאז, למרות המשברים שחוותה המעצמה הזאת. מתעוררת השאלה אם אכן יש ניגוד כל כך חריף בין איראן לאמריקה או שהמסד רק מנסה להציג מצג שווה כזה. לראמה קשה להתאושש. היא חוששת להתקלח בביתה, היא אינה מסוגלת לחזור לתפקידה בתיאטרון, דבר המעורר שאלה אצל הצופה: האמנם קיבלה מכה רק בראשה או אולי חוותה טראומה חמורה יותר? עאמד, מכל מקום, אינו עומד בסבלה של אשתו והוא מקדיש את כל כולו למצוא את התוקף. אותו איש שהיה מורה ומחנך, בעל חם ואוהב, שחקן מוערך, מתחיל להיות מונע מיצר נקם שאין יודעים לאן יוביל. הנקם מיועד להיות מופנה כלפי התוקף, אבל ברגע שפעולת נקם יוצאת ממך, אין לדעת אם תחזור אליך או אל הקרובים אליך כבומרנג. קצב הסרט אטי, אבל האטיות מגבירה את תחושת המועקה המלווה את הצפייה. עבודת השחקנים והבימוי מופלאים. האוסקר לא יטעה אם יגיע לעושים במלאכה, גם אם אלה לא יוכלו להגיע לטקס בשל הצווים החדשים של טראמפ המונעים כניסה של איראנים לשטחה של ארה"ב.

Mehulal2@netvision.net.il

מאת: ברכה ויסברט

"המורה" / מיכל בן-נפתלי

מי לא מגעגוע?

"אני פקעת של געגועים. אני מתגעגעת לאנשים שהיו קשורים ישירות בחיים שלי, או שרק חצו את דרכי בזמן מן הזמנים, אבל גם לאנשים שלא פגשתי מעודי. אני מאמינה שיש לנו 'זיכרונות שאולים'. לפעמים אני יכולה להיות מוצפת בזיכרונות של אחרים כאילו היו הזיכרונות שלי. לא מדובר רק בזיכרונות מן העבר, אלא, כמה שזה נשמע פרדוקסלי, גם בזיכרונות של העתיד לבוא". (מיכל בן-נפתלי בריאיון למגזין "טיים אאוט", דצמבר 2016)

מיכל בן-נפתלי, סופרת, עורכת, מתרגמת והוגת דעות היא הזוכה בפרס ספיר לשנת 2016 על ספרה "המורה". התשובה שלה לשאלת הגעגוע כבר מבליטה את המיוחדות שלה, גם כבן אדם וגם כסופרת. המורה היא אלזה וייס, ניצולת שואה בהגדרה, אם כי מתברר במהלך הקריאה שהיא לא ממש ניצלה, אלא בוחרת לסיים את חייה בקפיצה מגג בניין מגוריה. תלמידתה מנסה לפצח את חידת ההתרחשויות הנפשיות שעוברות על המורה לאנגלית שלה שלושים שנה לאחר התאבדותה.

שני מספרים לסיפור: התלמידה והמורה. הספר מציג את הביוגרפיה של אלזה בסדר כרונולוגי של חייה, החל מתקופת התבגרותה, המשך בתקופת השואה ועלייתה לארץ, וכלה בחייה כמורה בארץ. אופי הסיפור משתנה בהתאם לנקודת המבט של המספר כאשר דברי התלמידה המספרת מתערבבים מדי פעם בדברי המורה, אלזה.

סיפורה של משפחה יהודית הונגרית של אב, מנהל בית-ספר ניאולוגי רפורמי, אם, שני ילדים וסבתא היה יכול להיות עוד סיפור רגיל של משפחה של המאה ה-20 באירופה, לולא נכנסו לתוכה הקלגסים הנאציים ודרסו כל חלקה טובה. יש במשפחה אהבה ללא גבולות של הורים, יש הקרבה, מרדנות, נישואי סרק, משחק אכזרי של הגורל, ויש התמודדות בלתי פוסקת. בסופו של מסע ארוך מגיעה אלזה ארצה והופכת מורה לאנגלית, עיסוק בו היא מוצאת ביטחון ושמחה יחסיים. עם זאת, מן הצד השני, התלמידים רואים במורתם עריצה חסרת רגש, וגם המנהל החדש של בית-הספר אינו חף מאשמה. ובכל זאת, מה גרם להתאבדותה?

"המורה" (185 עמודים) הינו רומן לא שגרתי ולא קל לקריאה. המורה אלזה, אישה מרתקת, מסוגרת וחזקה, בהחלט ניסתה ללמד את תלמידיה שיעור חשוב, אבל לא כולם הצליחו להבינו. האם תצליח תלמידתה לפצח את החידה? שווה קריאה.

bracha@weisbarth.com

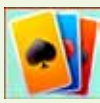
מאת: נח הורניק

האם אנו די מיושמים? (3) - הבה נשחק

אתם משועממים. אתם יושבים ומחכים בתור בקופת חולים, או נוסעים באוטובוס או ברכבת ואין לכם מה לקרוא. גם אין לכם משהו אחר חשוב לעשות. זה מבאס. אבל, למרבה המזל, יש לכם סמארטפון – אז בואו נשתמש בו כמכונת משחקים. בחנות היישומים של כל היצרנים יש אלפי אלפים של משחקים, מכל מין ומכל סוג, והיתה לי דילמה. איזה סוג משחקים להביא כאן בפני קוראינו? החלטתי להתפשר ולקחת בחשבון שהתברנו, שאצבעותינו קצת יותר גדולות מאלו של בני העשרה, שזריזותנו ומהירות התגובה שלנו פחות טובים וגם הארטריטיס לא עוזר. לכן הורדתי מעל הפרק משחקים שמתאימים לילדים, או

כאלה שדורשים זריזות ומיומנות אצבעות, כנהיגת מכוניות מרוץ, מלחמות גוג ומגוג ודומיהן, והכנתי אוסף של מספר משחקים קלאסיים – יותר לטובת הראש והחשיבה. בדקתי אישית כל משחק שאציג ובחתי רק את אלה שנראו לי טובים מאחרים מבחינת חוויית המשחק וממשק המשתמש. נעסוק בקבוצת משחקי קלפים שבאמריקה וקנדה נקראים "סולִיטר" (בדד=Solitaire) ובצרפת ואנגליה קוראים להם "פִּסְיָאֵנס" (סבלנות=Patience) ובמשחקים מסוג אחר ⁽¹⁾.

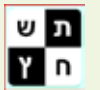
1. **Klondike**: זה הסולִיטר הפופולרי ביותר. לפיכך יש ב"חננויות" מאות משחקים בעלי אותו שם ממש. לכן, שימו לב לאייקון שמשמאל ובחרו את המשחק הספציפי הזה שעשוי היטב. במסך הפתיחה תראו שלושה כפתורים. אחד, לכיוונון התוכנה לרצונכם; שני, להסברת כללי המשחק (Rules); ושלישי לחלוקת הקלפים ולהתחלת משחק. אם תלחצו על מקום פתוח על שולחן המשחק – תופיע בתחתית המסך שורת תפריטים (ראו בתמונה למעלה). אחד שמעניין במיוחד הוא השני מימין, זה עם סימן הקריאה (! – Solution). הוא נותן מידע על מספר האנשים שניסו לפתור את הקומבינציה הזו, איזה אחוז הצליח ומה רמת המשחק הממוצעת שלכם ביחס לכלל אוכלוסיית השחקנים. (תגיות: סולִיטר, סולִיטייר, פסיאנס, Klondike וכו')

2. **המשחקים סולִיטר עכביש (Spider Solitaire), (FreeCell) ("פריסלי") ו-Tri Peaks** גם הם משחקים מאד פופולריים בקבוצת הסולִיטר. אלו משחקים שונים זה מזה ולכל אחד מאפיינים שונים. יש רבים בשמות זהים, ואני ממליץ לבחור "בחנות" דווקא באלה שסמליהם מופיעים כאן משמאל. רב ההסברים שכתבתי לגבי **Klondike** – תקפים גם במשחקים אלו. (תגיות: עכביש, פריסל, סולִיטייר, פסיאנס, Solitaire, Patience, FreeCell, Spider, Tri-Peaks וכד')

3. **שבץ נא**: במשחק זה אתם מקבלים מקבץ של 10 אותיות (לפעמים גם סופיות) ועליכם להרכיב מהן, תוך פרק זמן נתון, מספר מילים רב ככל שתוכלו. כל המרבה – הרי זה משובח. אפשר לבחור משחק בן 1/2 דקה, דקה, 2 דקות, או ללא מגבלת זמן. עם תום הזמן המוקצב – מקבלים ניקוד. אפשר לשחק בזה לבד או עם חברים – בין אם על אותו מכשיר טלפון או במכשירים שונים. נחמד מאד ומחדד את מהירות החשיבה.

4. **התשחץ שלי**: במשחק זה אתם יכולים לקבל מגוון תשחצים שונים מבחינת הגודל ורמת הקושי. המשחק מכיל 195 תשחצים ומלבד זה, יש בכל יום תשחץ יומי. זהו משחק מעניין ומאתגר לחובבי תשחצים ותשחצים. **בזה סיימנו להפעם. תהנו.**

(1) **הערה כללית:** בכל משחק שתתקינו, השלב הראשון הוא להכנס להגדרות שלו (Settings) ולשנות מה שנודרש כדי שיתאים לכם. בדרך כלל תמצאו שם גם הסבר על אופן המשחק וכלליו (Rules).

מִסְעָף - צומת של שלוש זרועות; מסעף קמץ (צומת T)
מסעף מזלג (צומת Y)

harelea@gmail.com

חילת החודש

מאת: לאה הראל

עברית: חג פורים על שום מה?

על שום הפור (חרס או אבן קטנה שהיו מטילים כדי לקבוע ולקבל החלטות) שהפיל המן ולפיו בחר את היום השלושה-עשר באדר לביצוע משימתו להשמדת היהודים.

עוגות פרג לפורים

מאת: לאה קליין

טורט פרג מירי גולדבלט

(הטורט הוא בלי קמח - זו לא טעות...)

- 5 ביצים (להפריד החלמונים והחלבונים) • 200 גרם פרג
- 50 גרם אגוזים קצוצים • 1/2 שקית אבקת אפיה
- 120 גרם חמאה רכה • 200 גרם סוכר • קליפת לימון מגוררת
- לבוש את החמאה, להוסיף קליפת לימון, אגוזים, פרג ואבקת אפיה. לערבב. להקציף את 5 החלבונים, לערבב הכול ולאפות בתבנית מס' 24 כ-50 דקות בחום בינוני. אפשר להמס שוקולד במעט חמאה ולצפות מעל.

אוזני המן (כ-36 אוזני המן)

- 2 ביצים • 1/2 כוס סוכר • 1/2 כוס שמן
- 1 כפית תמצית וניל • קליפת חצי לימון מגוררת
- או חצי קליפת תפוז • 2.5 כוסות קמח תופח

לטרוף את הביצים, תוך כדי טריפת הביצים להוסיף סוכר, שמן ותמצית וניל. להוסיף את הקמח בהדרגה עד אשר ייווצר בצק נוח ללישה. לרדד את הבצק על לוח מקומח לעובי של כ-1/2 ס"מ. לקרוץ בכוס עיגולים ולשים במרכז כל עיגול מעט מן המילית. לסגור בצורת משולש, לאפות בחום בינוני בין 20 ל-30 דקות או עד אשר יזהיבו.

המילית: ממרח תמרים + אגוזי מלך טחונים + קליפת לימון, מעט מיץ לימון וקינמון.

Cleah1@walla.com

"הכל תלוי בטיב המילוי והציפוי"

מאת: אורה צרויה

באתי לקלקל את המסיבה. החגים הבאים עלינו לטובה, ט"ו בשבט, פורים ופסח מביאים עימם המון שמחה, שקדיות פורחות, תחפושות משמחות לב אנוש, מפגשים משפחתיים, אבל גם המון קלוריות. לקראת פורים בדקתי את מרכיבי אוזני המן, ובעיקר את המילויים.

חמאה - החמאה היא מרכיב דומיננטי במתכונת הבצק והמילוי. 100 גרם חמאה

מכילים 717 קלוריות, 81.1 גרם של שומן, רובו שומן רווי, כלומר, הרבה כולסטרול. החמאה נחשבת בדרך-כלל כגורמת לבעיות בריאות, במיוחד לטרשת עורקים ולמחלות לב. היא גם אינה טובה לאנשים הסובלים מאלרגיות לחלב שכן היא כוללת כמות רבה של חלבונים מעוררי אלרגיות העלולים לגרום לתגובה אלרגנית.

סוכר לבן - ב-100 גרם סוכר יש 387 קלוריות. תזונה עתירת סוכרים, ובעיקר אלו המוספים למזונות ולמשקאות בצורה מלאכותית, נקשרה לבעיות בריאותיות שונות כגון סוכרת והשמנת יתר, המהווים גורמי סיכון משמעותיים למחלות לב וכלי דם,

פרג - הפרג הוא המילוי המסורתי לאוזני המן. בנוסף לטעמו הנהדר ומראהו האסתטי הוא מכיל יתרונות בריאותיים רבים. זרעי הפרג יכולים לסייע לגופנו להתמודד עם לא מעט בעיות שעלולות להופיע ולפגום באיכות חיינו, כגון: מניעת אבנים בכליות, טיפול בנדודי שינה, הורדת הסיכון ללקות בהתקף לב ועוד. הבעיה היא שלפרג מוסיפים עוד מרכיבים שאינם בריאים לגוף. הבעיה העיקרית היא ערכו הקלורי: 500 קלוריות ל-100 גרם.

תמרים - התמר עשיר בסיבים, דבר המסייע בשמירה על תפקוד תקין של מערכת העיכול, במניעת עצירות ובמניעת תהליכים סרטניים במעי הגס. תכולת השומן שלו נמוכה, הוא עשיר במינרלים ובנוגדני חמצון. התמר תורם למניעת מחלות לב וכלי-דם. אבל גם פה הערך הקלורי גבוה למדי: 277 קלוריות ל-100 גרם.

ריבה - הריבה מתבססת בעיקר על פירות טריים, ולכן היא מכילה אפס אחוזי שומן. לעומת זאת היא עשירה בסוכר לבן, ולכן הערך הקלורי שלה עומד על לא מעט קלוריות - 240 קלוריות ל-100 גרם.

קקאו - שוקולד (מריר) - רבים מציינים את היתרונות הבריאותיים הרבים שבו ולכן ממליצים להכין ממנו מילויים. הוא עשיר בחומרים מזינים, הוא מוריד את לחץ הדם, משפר את זרימת הדם, עוזר למוח, עוזר בטרשת עורקים, עוזר בהורדת משקל, מאזן את רמת הסוכר בדם, מקל על שלשולים ועוד. עם זאת הוא עשיר גם באנרגיה, 600 קלוריות ל-100 גרם.

אי אפשר לוותר בכלל, אבל אפשר להקפיד על מינון סביר. העיקר שיהיה פורים שמח!

orazruya@walla.co.il

העמותה למען האזרח הוותיק - רעננה
פרויקט ח.ל.

הליכה נורדית

יתרונות ההליכה הנורדית

- מפעילה, מחזקת ומגמישה את שרירי פלג גוף עליון.
- משפרת כושר גופני.
- משפרת סיבולת לב ריאה ומייעלת זרימת דם.
- מפחיתה עומס מהגב התחתון וממפרקי הברכיים.
- מקלה על הליכה בעליות, בירידות ובשטחים חלקים.
- משפרת יציבה ומאזנת את שיווי המשקל.
- מגבירה שריפת קלוריות.
- פעילות נעימה בחברותה המאפשרת שיחה בזמן הפעילות.
- מתאימה לגברים ולנשים ברמות הליכה שונות ובכל גיל.

החלה הרשמה לקורס הליכה נורדית ביום ג' משעה 9.00
וביום ד' משעה 16.00

צ'יקונג - נפתח חוג נוסף בימי שני בשעה 17.00 במרכז התרבות.
ניתן להצטרף.

קיים חוג בימי ראשון בשעה 17.00 במרכז היום.
ניתן להצטרף במרכז היום - ההגנה 114 רעננה.

פרטים והרשמה אצל מרים:
052-2546043 ,09-7747041

העמותה למען האזרח הוותיק - רעננה

רח' ההגנה 114, פינת רחוב חנה סנש, רעננה
טלפון: 09-7747041 / פקס: 09-7729320

מרכז יום לקשיש ברעננה

תוכניות מיוחדות לחודש מרץ 2017

- יום חמישי 02.03.17 בשעה 10:30 - הרצאה בנושא "ומני כרמל" מפי שומי שירן.
- יום חמישי 09.03.17 בשעה 10:30 - סטיילינג לנשים עם בת שבע רוזנפלד.
- יום חמישי 16.3.2017 בשעה 08:30 - טיול לכנסת ישראל.
- יום חמישי 23.03.17 בשעה 10:30 - מסיבת יום הולדת לחברים ילדי מרץ והופעה של הזמר רונן סופר.
- יום חמישי 30.03.17 בשעה 10:30 - הרצאה בנושא "מוטיב יציאת מצרים במסורת היהודית" מפי חיים נתנאל.

מכירות במרכז בחודש מרץ 2017

המכירות תתקיימנה ברחבת הכניסה בין השעות 10:00-12:00:

- יום ראשון 05.03.17 מכירת הלבשה תחתונה.
- יום שני 20.03.17 מכירת בגדי נשים.
- יום שני 27.03.17 מכירת נעליים.

* ייתכנו שינויים בתכנית. נא להתקשר יום לפני.

נא להתקשר למרכז יום לקשיש ולהרשם ☎ 09-7711598

העמותה לאזרח הוותיק רעננה
מרכז תרבות כושר ופנאי ההגנה 114 רעננה

הרצאה

"יידישע פיראטן" העולם התחתון בעיירה היהודית

6/3/17 יום שני בשעה 16:30

מרצה: ד"ר לאה גרפינקל

ההרצאה בעברית עם ביטויים ביידיש
עלות הכניסה: 20 ₪ כולל כיבוד קל
הציבור מוזמן

מרכז תרבות כושר ופנאי - רח' ההגנה 114 רעננה

כרטיסים בטל. 7720707

מסיבת יידיש

"לשמוח זה דבר טוב..." פרייען זיך איז גוט

רסיטל מרגש עם מיטב השירים הקלאסיים ביידיש
זמרת בינלאומית: וירה לוזינסקי
פסנתרנית: רגינה דריקר

יום חמישי 16/3/17 בשעה 17:00

ב"יד לבנים" רעננה

עלות: 25 ₪ לאדם

כרטיסים בטל. 7720707

העמותה למען האזרח הוותיק - רעננה

גמלאים עולים מגיל 60 ומעלה משוחחים בעברית.

עולים המעוניינים לשפר את העברית,
המפגשים יתקיימו בקבוצות אחת לשבועיים
בשעות אחר הצהרים במרכז כושר ופנאי
רח' ההגנה 114.

השיחות יערכו עם דוברי עברית רוטה ללא תשלום.

המעוניינים יפנו לרחל 09-743164
אם אין תשובה נא להשאיר הודעה.

להשכרה

אולם אירועים לימי הולדת
חדרים להרצאות

במרכז היום בשעות אחר הצהרים והערב

לפנות למרים - 7747041